

Valupprop till Sveriges arbetande folk!

Vardagstryck

National Library
of Sweden

Valupprop

till

Sveriges arbetande folk!

Sverige behöfver en *ny folkrepresentation*. Visste vi det icke förut — hvad som händt efter unionssprängningen måste öppna de skummaste ögon. Fredsstämningen bland massorna och fredstämningen från tronen ha icke förmått hindra att den nuvarande riksdagen, särskildt dess första kammare, blifvit en hotande krigsfara för landet. Nordens framtid, dess tre fria och själfständiga folks sammanhållning för fredens och kulturens uppgifter, den hotas i denna stund blott från ett enda håll: det öppna eller förstuckna krigspartiet inom den föråldrade svenska riksdagen.

Händelsernas utveckling kan därför komma att hastigt bringa i förgrunden vårt programs fordran på en *demokratisk författningsrevision*. Men dessa extra-ordinära möjligheter få icke undanskjuta arbetet för den uppgift, som närmast synes förestå: att vid *höstens val till andra kammaren* skaffa största möjliga gehör för det arbetande folket i vårt land.

Partivänner! Vägen till detta mål, till *ett nytt Sverige, då svenska folket själf bestämmer*, har an gifvits af arbetarklassens parlament, den socialdemokratiska partikongressen, då den nyligen punkt för punkt fastslog vårt partis allmänna grundsatser och politiska program. Vi gå till valstriden på detta program, på hela vår åskådning som socialdemokrater, i stolt medvetande att därvid kämpa sida vid sida med våra bröder i alla länder, hvilka hvar på sitt håll höjt den internationella fanan för arbetets rätt mot kapitalets öfvermakt, för politisk frihet och social rättfärdighet.

Men närmast skall dock kampen i september stå om två hufvudfrågor i vår inre politik, hvilka hvar på sitt sätt ange riktlinien för det hela. Den ena lyder: *ärlig allmän rösträtt* eller fuskreform?

Arbetarpartiet har ensamt bland riksdagens partier stått fast vid folkkravet på ärlig allmän rösträtt. Vi ha bestämdt afvisat en proportionalism, som snedvridits till att skapa en garanterad maktställning åt den landsfördärfliga första kammaren. Väl må man kunna vänta att valmännen nu göra den domen oåterkallelig. Men lika litet ha vi velat på andra vägar kringskära reformen, vare sig genom att i form af flerdubbelt utskyldstreck smugla tillbaka det pänningstreck vi skulle bli kvitt, eller genom att tvinga in den nya valmanskåren i en trång bygdepolitisk försumpning.

Nu kräfvdes till valen klarare färg, fastare hållning än som under den gångna perioden utmärkt liberala samlingspartiet. Intet af dess skiftande konjunkturprogram kan godkännas som folklösen i rösträttsfrågan. Som sådan duger blott *ärlig allmän rösträtt*. Det visade sig ju också att vårt partis rösträttsmotion vann växande anslutning långt utom partiets gränser. Det ligger i arbetar-valmännens hand att nu starkt vidga den kretsen och med full tydlighet peka ut, att *där* och icke annorstädes går vägen till rösträttsfrågans slutliga lösning.

Den andra hufvudfrågan står i betydelse för det arbetande folket fullt jämsides med kravet på allmän rösträtt. Den gäller om arbetarklassen skall bibehålla sin frihet i den *sociala* kampen eller *bindas med undantagslagar*.

De besittande klasserna ha i vårt land ej tvekat att söka vränga själfva den för alla lika rätten till ett vapen mot de egendomslösa. Åkarpslagen står som ett skammens monument öfver hur klasslag stiftas till extra strejkbrytarskydd — och Andra kammarens flertal vägrade i fjol rasera det minnesmärket. Men icke nog härmed. Första kammaren har haft panna att säga nej till folkförsäkringars återupptagande, nej till opartisk skiljedom i arbetstvister — men med uppräckta händer sade den ja till den nya *strejklag*, som man i våras sökte i hast trumfa igenom och som ju bl. a. afsåg att klafbinda stora arbetargrupper till ett slags tvångsarbete, äfven om deras arbetsförhållanden skulle gestalta sig än så olidliga. Och på *två* röster i andra kammaren hängde det att denna yttersta hänsynslöshet verkligen blef för den gången afvärd!

Arbetarklassen i vårt land stod i maj redo att våga det yttersta mot denna brutala utmaning. Men attentaten komma att förnyas, därest icke valen i höst med eftertryck peka ut en annan och bättre väg för vår socialpolitik. Ärligt tillmötesgående mot arbetareklassen, genomgripande sociala reformer — det är den ena linien; den andra är att fortsätta på Åkarpsvägen, med nya klass- och undantagslagar.

De betydelsefulla 2 rösterna från den 15 maj 1905 äro härvid ett dubbelt memento åt arbetarklassens valmän. Ingen enda må släppas fram med arbetarnes vilja som ej vill visa klara färger mot allt Åkarperi! Men på samma gång kunde ej en kraftigare maning ges hur hvarje plats är dyrbar. Ingen splittring som utlämnar åt arbetarrörelsens svurna fiender en enda valkrets, hvilken kan genom enig samverkan under ömsesidig lojalitet mellan vänstern och arbetarepartiet bevaras åt framstegssidan.

Upp sålunda öfverallt, arbetare, partivänner, till kraftigt valarbete! Framför *egna* kandidater hvarhelst omständigheterna göra detta möjligt och vid en nykter pröfning af valsituationen försvarligt. Där ännu icke så kan ske, mangrann samling kring dem, som godkänna det för dagen afgörande: *ärlig allmän rösträtt — inga klasslagar mot arbetarne!*

Viktiga händelser ha skakat upp nationen ur hvardagsdåset. Tiden är förbi för halfmesyrer och ängsliga "garantier" mot folkkraven. Blott en storstilad, fördomsfri och förtroendefull politik skall kunna börja utplåna spåren af årtiondens missgrepp och omsider bana väg för en verklig samling inom vårt djupt splittrade folk, till ny nationell lifskraft och löftesrik framtidsutveckling.

Sveriges arbetare kunna, genom en energisk insats till höstens val, skapa ett underlag för en sådan ljusare framtid i demokratiens och det sociala reformarbetets tecken. Fram därför öfverallt, så långt den skändliga röstörätten det ännu tillåter, för goda folkliga val, till tryggande af fred och framsteg inåt och utåt! Lefve arbetarklassens frigörelse! Lefve socialdemokratien!

Stockholm i juli 1905.

För SOCIALDEMOKRATISKA PARTISTYRELSEN:

C. G. T. Wickman.

OBS.! Partistyrelsens ledamöter torde genomse och insända eventuella ändrings- eller tilläggsförslag till senast måndagen d. 10 dennes

